

Tarja Randell
tarja.randell[a]hus.fi

Haluatko näköalapaikalle?

Operatiiviset päivät ja vuosikokous ovat jo kaukana takana kun tätä lehteä luetaan, mutta silti muutama sana menneestä ja pieni kurkistus tulevaan, siihen mitä on suunniteltu tehtäväksi kuluvana vuonna.

Liinaus on uudissana, joka on tullut jäädäkseen ainakin joksikin aikaa. Mekin menimme mukaan moderniin toimintamoodiin, SAY:n toiminta sinänsä on vakiintunutta, mutta sääntöjä liinattiin jäsenstatusten osalta ja epäilemättä muutakin korjattavaa olisi, jos asiaa halutaan siltä kannalta tarkastella. Vuosikokous hyväksyi sen, että aikaisemmasta viidestä jäsenkategoriasta päästiin kolmeen. Nyt meillä on anestesialääkärjäseniä (tai alalle erikoistuvia), kannattajajäseniä, jotka voivat olla yksittäisiä alasta kiinnostuneita henkilöitä tai organisaatioita ja lisäksi vuosikokouksen kutsumia kunniajäseniä. SAY:n jäsenet ovat myös SSAI:n jäseniä, elleivät ilmoita haluavansa erota pohjoismaisesta yhdistyksestä. Useat kollegat, niin klinikot kuin tutkimustyöhön suuntautuneet, ovat kansainvälisesti verkostoituneita, ja pohjoismaidenkin yhteistyö on vakiintunutta. SSAI:n joka toinen vuosi pidettävän kongressin lisäksi tärkeä kanava ovat SSAI:n lisäkoulutusohjelmat, joista uusimpana nyt on pääsemässä alkuun perioperatiivisen lääketieteen koulutusohjelma.

Koulutusohjelmat ovat melko kalliita ja niihin sisältyy lähi- ja etäopiskelun lisäksi projektitoita ja klinikkavierailuja. Valitettavasti monessa ohjelmassa on mukana vain vähän tai ei lainkaan suomalaisia erikoislääkäreitä, mitä SSAI:n hallituksen kokouksissa ja muissa tapaamisissa erityisesti ihmetellään. Syitä on monia, eikä rahoitus tai sen puute ole suinkaan vähäpätöisin. SSAI:n ohjelmaan pääseminen edellyttää, että työnantaja sitoutuu maksamaan koulutuksen ja pakostakin on jouduttu miettimään, onko yhden henkilön kouluttamiseen sijoitettu raha sijoitettu tuottavasti. Varsinkin, kun meillä on yliopistollisia lisäkoulutusohjelmia, joihin työnantajan rahaa ei juuri

kulu. Useimpien kotimaisten ohjelmien rakenne ja sisältö on käsittääkseni kuitenkin SSAI:n ohjelmista poiketen enemmän työssä oppimista ja omaehtoista opiskelua. SAY:n jaokset ovat olleet mukana kehittämässä lisäkoulutusohjelmien sisältöä yhteistyössä yliopistojen vastuuhenkilöiden kanssa ja tässä olisi ei niinkään liinauksen vaan aktivoitumisen paikka monella suunnalla, mikä tietenkin lisää myös työtä ja vastuuta koulutuksen laadusta. Tarvitaanko lisäkoulutusohjelmien parantamista ja jos tarvitaan, pitäisikö SAY:n koordinoita valtakunnallisesti yhteistyötä yliopistojen ja jaosten kanssa?

Monet kotimaiset ja kansainväliset yhdistykset ja muut tahot pyytävät SAY:n edustajaa lyhyisiin projekteihin, pysyviksi työryhmän jäseniksi tai muihin asiantuntijuutta vaativiin tehtäviin.

Tarvitaanko lisäkoulutusohjelmien parantamista ja jos tarvitaan, pitäisikö SAY:n koordinoita valtakunnallisesti yhteistyötä yliopistojen ja jaosten kanssa?

SAY:n kotisivuilla olevasta viime vuoden toimintakertomuksesta löytyy lista tämän hetkisistä yhdistyksemme edustajista eri järjestöissä ja asiantuntijaryhmissä. Johtokunnan tekemän linjauksen mukaisesti tiedotamme kokonaan uusista ja syystä tai toisesta vapautuvista vakiintuneista positioista joko jäsenpostin välityksellä tai Finnanestissa ja toivomme, että mielenkiintoa ja halukkuutta näille anesthesiologian ja tehohoidon näköalapaikoille löytyisi.

Edessä on vilkas kokouskeväät ja vielä ennen kesälomakautta Reykjavikissa pidetään SSAI:n 33. kongressi, jonka teemana on sydän. Toivottavasti monet pääsevät satujen saarelle. ■